

LIETUVOS KOMUNISTŲ PARTIJOS

KUPIŠKIO RAJONO KOMITETO

IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ

DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

STALINO KELIU

Elna nuo 1946 metų

Kupiškis.

1961 m. balandžio 5 d.

Trečiadienis

Nr. 28 (1511)

Kaina 2 kap.

XXII Partijos suvažiavimui

Rajono darbo žmonės, kolūkinio kaimo žemdirbiai naujomis darbo dovanomis sutinka TSKP XXII suvažiavimą, kuris pradės darbą šių metų spalio mėnesio 17 dieną Maskvoje.

— Sutiksime suvažiavimą, likvidavę atsilikimą visuose gamybos baruose. Dirbsime taip, kaip dirba pirmūnai, — kalba „Pergalės“ kolūkiečiai žemdirbiai.

Tikrai gerai dirba „Pergalės“ kolūkiečiai žemdirbiai. Pavasario laukų darbus jie sutinka, jau iš rudens padėję tvirtus pagrindus šių metų derliui. Antroje laukininkystės brigadoje, kuriai vadovauja brigadininkas Balys Kisielius, jau rudenį žymia dalimi buvo pasiruosta cukrinių runkelių auginimui. Jiems skirtas dirvas išvežtas ir apartas mėšlas. Pašarai ir cukraus gamybai cukriniai runkeliai bus auginami 50 ha plote. Cukrinius runkelius žemdirbiai pasirūpino pasodinti iki Gegužės švenčių. Kolūkyje bus žymiai išplėsti grūdinių kultūrų pasėlių plotai. Grūdinių, pašarinių, ir techninių kultūrų derlius šiais metais, palyginus su praėjusiais, padidės ketvirtadaliu.

Kolūkyje iki šiolei vis atsilikdavo pirmoji laukininkystės brigada. Bet jos brigadininkui, kolūkiečiams ir pagalbai atėjo antrosios brigados žemdirbiai. Jie padėjo išvežti mėšlą į laukus, jį kompostuoja. Ir pirmoje brigadoje šiais metais bus sukaupta nemažiau kaip po 5 tonas organinių trąšų vienam dirbamos žemės hektarui. Labai džiugu, kad visi „Pergalės“ kolūkiečiai kovoją už tai, kad jų artelėje nebūtų atsiliekančių brigadų, grandžių ir gamybos barų.

Geriausio rajono darbo žmonės, Partijos pakviesti, eina

dirbti į sunkiausius gamybos barus. „Sakalo“ kolūkis buvo vienas iš labiausiai atsiliekančių rajone. Tačiau kolūkiečiai atsilikimas neišgąsdino inžinieriaus komjaunimo P. Žvirblio. Jis nuėjo dirbti į šią atsiliekančią artelę ir, kolūkiečiams padedant, užsibrėžė sau tikslą pasiekti pirmūnų lygį. Tokių žmonių rajone yra nemaža. Dauguma jų — komunistai ir komjaunuliai. Jų vienintelis tikslas — kad visi kolūkiečiai, visi gamybos barai pasiektų gerų rezultatų.

Ne paslaptis, kad rajone yra nemaža atsiliekančių kolūkių, brigadų ir gyvulininkystės fermų. Jeigu atsiliekantys „Lėvens“, „Pyvesos“ kolūkiečiai pasiektų tokių gamybinio rodiklio grūdų ir gyvulininkystės produktų gamyboje, kokių pasiekia jų kaimynai „Tarybinio pirmūno“ bei „Salamiesčio“ kolūkiečiai žemdirbiai, tai būtų atskleisti žymūs rezervai.

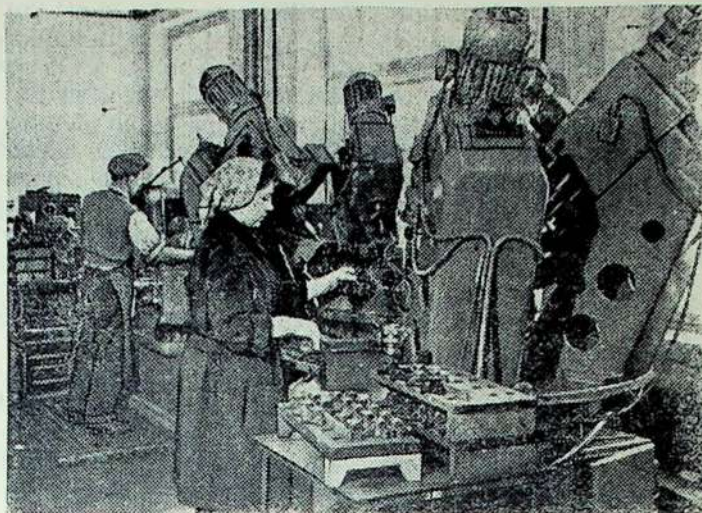
Partija moko tarybinus žmones nugalėti visus sunkumus. Mūsų visuomenei svetimas karjerizmas ir tuščios garbės vaikymas. Neveltui „Šviesos“ kolūkiečiai komunistai pasmerkė artelės pirmininką E. Dyrą už valstybės apgadinėjimą. Jo vadovaujama kolūkyje buvo prirašinėjami nepagaminti žemės ūkio produktai. Tai — blogas pavyzdys!

Sutiksime Partijos XXII suvažiavimą tokiais darbo rodikliais, kokius pasiekia pirmūnai. Tai mūsų — tarybinų žmonių — garbės reikalas.

JIE RODO PAVYZDĮ

TSKP CK sausio Plenumo tarp geriausiųjų kolūkinio kaimo žmonių, kuriuos draugas N. Chruščiovas pavadino švyturiais visos liaudies kovoje už spartų žemės ūkio pakilimą, buvo paminėtas ir Biržų rajono Biliūno vardo žemės ūkio artelės mechanizatorius Juozas Lapėnas. Praėjusiais metais jis gavo daugiau kaip po 900 centnerių kukurūzų žaliavos masės iš hektaro. Tokį didelį derlių traktorininkas gavo kompleksškai mechanizavęs kukurūzų priežiūrą, įdiegęs pažangią agrotechniką. Kukurūzai buvo pasėti pirmoje gegužės mėnesio pusėje, gerai paruoštoje ir patręštoje dirvoje, beicuota sėkla. Pasėlius ne kartą akėjo, pūrenu tarpuolius. Piktžolės buvo naikinamos herbicidais. Kiekvieną hektarą mechanizatorius patrėšė beveik 800 kilogramų mineralinių trąšų.

Trečiaisiais sėjinimo metais J. Lapėnas pasižadėjo išauginti 58 hektarus kukurūzų. Iš kiekvieno hektaro jis nutarė gauti ne mažiau kaip po tūkstantį centnerių žaliavos masės ir burbulių.

Vilniaus kuro aparatūros gamykla — viena jauniausių mūsų respublikoje. Vos prieš pusantų metų šios gamyklos įrankinis skyrius davė pirmąją produkciją. Dabar čia jau dirba mechaninis ir liejimo skyriai. Statomas atskiras korpusas liejimo cechui, kuris jau šiais metais stos į reikavę. Šiuo metu gamyklos mechaniniame skyriuje montuojami nauji įrenginiai automatinėi linijai, kuri netrukus bus paleista į darbą.

Nuotrauka: revolverininkė Ona Svikaitė dirba prie naujų pusiautautomatinių purkštuvų korpusų apdirbimo staklių. H. Paluševičius (ELTOS) nuotr.

TSKP XXII SUVAŽIAVIMO GARBEI

Visi B. Einorienės auginami veršeliai — bandos papildymui

Bronė Einorienė auginti telyčaites žvallos, sparčiai neseniai dirba veršelių auginimoja. Tačiau ji — pasiryžusi padaryti viską, kad tik būtų garbingai įvykdyti prisilimtieji įsipareigojimai gyvulininkystės produktų gamyboje.

Tik praėjusių metų rugsėjo mėnesį kolūkiečiai valdė, dyba ją paskyrė visos telyčaitės „Žadeikių“ kolūkis. — Mažai pas mus gerų pašarų, tačiau kruopščios rankos, darbštūs žmonės moka parengti pašarus, auginti telyčaites, — taip apie B. Einorienę kalba ir kolūkiečiai, ir kolūkiečiai, ir kolūkiečiai. O tai — tiesa!

V. BANIULIS

„Žadeikių“ kolūkis

KAD JAVAI MŪRU SUSIŪBUOTŲ

Gerai žino „Pirmūno“ kolūkiečiai žemdirbiai, kad gausus derlius bustik tuose plotuose, jai taip pat gerai paruošta kur gerai prižiūrimi, papildoma 31 cent sėmenų ir 1188 cent maitinėjami žiemkenčiai, daugiametės žolės.

Vos tik brūkštai... Aukštai iškėlę vyturėlia skambia dainą primena, kad jau pat laikas eiti į laukus. Žino tai ir kolūkiečiai. Jie nuo pat ryto nuleidinėja nuo žiemkenčių sėtelius vandeni, skuba ir su mineralinių trąšų sėja.

Visas 230 ha daugiamečių žolių plotas papildomai patręstas mineralinėmis trąšomis, j ha duodant ne mažiau kaip po 200 kg. Mineralinėmis trąšomis taip pat patręsta apie 100 ha žiemkenčių. Trąšų sėjime gerai padirbėjo kolūkiečiai A. Ribokas, I. Gasiūnas, J. Kavackas, J. Vaičiūnas.

Anketyvas pavasario pirmūnų neišgąsdino, nes jie sėjai pasiruošė iš anksto: visą sėklą išvalytą, patikrintą grūdų daigumas ir drėgnumas. Pūpestingai sėklinius grūdus

priziūri sandėlininkai A. Sačkus ir P. Juodzevičius. Sėderlius bustik tuose plotuose, jai taip pat gerai paruošta kur gerai prižiūrimi, papildoma 31 cent sėmenų ir 1188 cent maitinėjami žiemkenčiai, daugiametės žolės.

Artelėje šiais metais bus auginama 55 ha kukurūzų, kur j kiekvieną ha išvežta po 30 t mėšlo, 300 kg azotinių, 250 kg fosforinių ir po 200 kg kalio trąšų. Taip pat tręšę dirvas, kukurūzų auginimojai įsipareigojo gauti ne mažiau kaip po 600 cent žaliavos masės iš ha.

Cukriniai runkeliai ir kukurūzai kolūkyje bus auginami tik mechanizuotu būdu.

— Šimet pas mus bus tikrai gausus derlius, — sako kolūkiečiai. O tai ir bus jų dovana TSKP XXII suvažiavimui.

T. LAURINAITIS

EKONOMINĖS Temos

EFEKTYVUS VIETINIŲ TRĄŠŲ PANAUDOJIMAS MAŽINA ŽEMĖS ŪKIO PRODUKTŲ SAVIKAINĄ

Siekiant kasmet išauginti vis gausesnius grūdinių kultūrų derlius, sumažinti jų savikainą, svarbiausias vaidmuo tenka tinkamam dirvų įtrėsimui vietinėmis trąšomis, ypač mėšlu.

Jau nebe pirmi metai kaip „Uoginių“ kolūkyje mėšlas laikomas netvarkingai, mažose krūvelėse, vėlai išvežamas į laukus. Į taip laikomą mėšlą lengvai patenka oras, mėšlas kaista, greitai perpūva. Tokiu būdu iš jo išgaruoja apie 30—50 proc. azoto. Be to, lietus lengvai iš mėšlo išplauna ir kitas augalams reikalingas maisto medžiagas. Štai praktiškas to pavyzdys.

„Uoginių“ kolūkiečių III brigados žemdirbiai, patręšę pūdymus blogai išlaikytu mėšlu, praėjusiais metais žiemkenčių derlių gavo vos po 4—5 cent iš ha. Brigadininku čia dirbo Antanas Zubas. Juk tiek grūdų gaunama ir mėšlu visai netręštuose sklypuose.

Žinoma, kada iš ha gaunama vos po 4—5 cent žiemkenčių, didelė ir šių grūdų savikaina. Geriausi žiemkenčių derliai kolūkyje buvo išauginti I brigadoje. Brigadininku čia dirbo Antanas Jonuškevičius. Tačiau ir čia 1 cent savikaina siekė daugiau kaip 50 rb. Gi kitose brigadose žiemkenčių savikaina didesnė net trečdaliu. Kaip sumažinti grūdų savikainą?

Praėjusiais metais „Uoginių“ kolūkiečiai žemdirbiai iš Šepetos durpių-kraiko gamyklos parsivežė 380 tonų durpių. Už jas sumokėjo 19 tūkstančių rb. O pridėjus dar atvežimo, susmulkinimo išlaidas, ši suma padidės iki 30—40 tūkstančių rublių. Kad durpės, jas kompostuojant su mėšlu, vertingiausia trąša, niekas neginčys. Bet juk „Uoginių“ kolūkyje dideli plotai vietinių durpių. Čia paruošę durpės, jas sukompostavę su mėšlu, kolūkiečiai gautų ne tik neblogesnes trąšas. Ir trąšų savikaina sumažėtų daugiau negu dvigubai. Tuo pačiu, žinoma, sumažėtų ir žiemkenčių derliaus savikaina. Tačiau iš kolūkiečių durpių durpes gamina, kompostuoja su mėšlu tik Aleksas Pranauko brigados žemdirbiai.

„Uoginių“ kolūkyje blogai mėšlo laikymą bandoma pataisyti mėšlidžių stoka. Tačiau kol mėšlidės bus įrengtos, mėšlą ir be jų galima tvarkingai išlaikyti. Tam tikslui prie tvartų reikia išlyginti žemės paviršių ir įrengti aikšteles. Kad geriausiu laikus srutas, reikia aikšteles paviršių iškloti durpių sluoksniais. Labai naudinga čia kaupiamo mėšlo kiekį padidinti, jį sluoksniuojant su durpėmis. Taip paruoštomis vietinėmis trąšomis patręšus kiekvieną ha po 25—30 tonų, žiemkenčių derlius sieks ne 5—6 cent, bet 15—16 cent iš ha ir daugiau.

V. STANČIKAS

Rajono žemės ūkio inspekcijos vyr. ekonomistas

PIRMŪNŲ PASIEKIMUS — VISUS GAMYBOS BARUS

Ivyko Partijos rajono komiteto plenumas, kuriame buvo apsparstyti klausimai, kas daroma rajono kolūkiuose, kad būtų įvykdyti TSKP Centro Komiteto sausio ir Lietuvos KP Centro Komiteto šeštojo Plenumo nutarimai žemės ūkio produktų gamybai ir supirkimui padidinti. Pranešimą šiuo klausimu padarė LKP rajono komiteto pirmasis sekretorius draugas J. PAPLAUSKAS. Pranešėjas nurodė, kad rajono partinė organizacija turi daryti viską, kad kolūkiuose žymiai padidėtų grūdų gamyba. Jau šiais metais grūdinių kultūrų plotai rajone turi padidėti 3,4 proc., palyginus su praėjusiais metais.

Plečiant grūdinių kultūrų pasėlių plotus, rajono kolūkiuose teks įsisavinti dirvonuojančias, apleistas žemes. Visų pirma, tas liečia „ŽALGIŲ“, „PALANGOS“, „ATŽALYNŲ“, „SAKALO“ kolūkius. Gerą pavyzdį, didinant grūdinių kultūrų plotus, jau praėjusiais metais parodė „ANTASAVOS“, „GEGUŽĖS PIRMOSIOS“, „PERGALĖS“, „VEŽIONIŲ“ kolūkių valdybos. Šiose artelėse visai atsisakyta juodųjų pūdymų.

Jau šiais metais rajone bus žymiai daugiau pasėta žirnių, vikių, pašarinių pupų, liucernos, lubino, seredėlės ir kitų grūdinių-ankštinių kultūrų. Žymiai daugiau, negu praėjusiais metais, kolūkiuose bus pasėta kukurūzų. Labai vertinga pašarinė kultūra, kaip parodė pirmųjų metų kolūkių patyrimas, yra cukriniai runkeliai. Tačiau „AUSROS“, „JUODPĖNŲ“, „MUSŲ RYTOJAUS“, „SAKALO“, „SKODINIO“, „ŠVIESOS“, „ŠVYTURIO“ kolūkiuose nesirengiama pašarui sėti cukrinių runkelių.

Daug vietos pranešėjas skyrė pirmųjų patyrimo įdiegimui į gamybą. Jis nurodė, kad jeigu būtų išauginami tokie grūdinių kultūrų, cukrinių runkelių, kukurūzų derliai, kaip „TARYBINIO PIRMŪNO“, „VIENYBĖS“, „NEMUNO“, „SALAMIESČIO“ kolūkiuose, tai rajone dvigubai padidėtų žemės ūkio produktų gamyba. Jau seniai visiems yra žinoma, kad ten, kur daug išauginama grūdų, pašarinių kultūrų —

daug pagaminama ir gyvulininkystės produktų. Kolūkių partinės, komjaunimo organizacijos, valdybos privalo užtikrinti, kad visuose rajono kolūkiuose būtų gaminama tiek gyvulininkystės produktų, kiek jų pagaminama „NEMUNO“, „SALAMIESČIO“, „TARYBINIO PIRMŪNO“ ir kt. kolūkiuose. Kaip pavyzdį pranešėjas nurodė „ADOMYNĖS“ kolūkį, kur sparčiai didinama pieno gamyba. Buvęs atsiliekantis kolūkis jau šiais metais pieno gamybą padidino 11 tūkstančių kg., palyginus su 1960 metais.

Taip pat buvo nurodyta, ką reikia daryti, kad visuose rajono kolūkiuose jau šiais metais žymiai padidėtų grūdų, o taip pat gyvulininkystės produktų gamyba. Vienas iš pagrindinių veiksnių, kaip buvo minėta pranešime, yra pirmųjų patyrimo įgyvendinimas visuose gamybos baruose. TSKP XXII ir Lietuvos KP XIII suvažiavimus pranešėjas kvietė sutikti naujomis gamybinėmis dovanomis.

Apie partinį-organizacinį darbą „ATEITIES“ kolūkyje kalbėjo šios artelės pirminės partinės organizacijos sekretorius STANISLOVAS ŽIAUBRĖ. Jis nurodė, kad kolūkio komunistai yra pasiryžę įvykdyti visus jiems keliamus uždavinius ir jau šiais metais žymiai padidinti žemės ūkio produktų gamybą. Jau dabar išvežta daug daugiau vietinių trąšų, negu ankstyvesniais metais. Kolūkio partinė organizacija užtikrina, kad agitatoriai yra geriausi gamybininkai. 23 iš jų mokosi kolūkio agitatorių

mokykloje. Jis kritikavo kolūkio kultūrinės įstaigos, o taip pat komjaunimo organizaciją. Bet, visų pirma, reikia prisiminti, kad už blogą šių organizacijų darbą ne mažesnė kaltė tenka ir kolūkio komunistams.

Jaunas inžinierius POVLAS ŽVIRBLIS nuėjo dirbti į atsiliekantį „SAKALO“ kolūkį. Aple tai, kaip numatoma dirbti, kad kolūkis artimiausiais metais išbristų iš atsilikimo, jis ir papasakojo plenumo dalyviams. Jau šiais metais kolūkyje numatoma pagaminti 40 centų mėsos 100 ha naudmenų, trečdaliu padidinti pieno gamybą. Grūdų gamybą padidinti kolūkyje organizuotai kaupiamos vietinės trąšos.

„SALAMIESČIO“ kolūkio pirmininkas BALYS ŠIMONIS užtikrina plenumo dalyvius, kad šios artelės žemdirbiai išpareigojo šiais metais visame pasėlių plote išauginti grūdinių kultūrų derlių ne mažesni kaip po 16 centų iš ha. 100 ha naudmenų kolūkyje bus pagaminta po 74 centų mėsos. Klausimas 100 ha arimų numatoma pagaminti po 70 centų. Kolūkyje vidutiniškai iš kiekvienos melžiamos karvės bus primelžta ne mažiau kaip po 3200 kg pieno. Visos kolūkio karvių melžėjos dirba taip, kad nebūtų atsiliekantių.

Plenumo taip pat kalbėjo drg. drg. A. SAGULINAS, Z. DERELA, P. KANIŠAUSKAS, D. GRUBINSKAITĖ, V. BINKEVIČIUS, A. DAUKANTAS, A. VIDUGIRIS ir kt. Plenumo dalyviai priėmė atitinkamą nutarimą.

D. DEŠUKAS

Korespondentų postas praneša

Nejaugi ir valdyba pritaria?

Pirmųjų metų kolūkių žemės ūkio produktų gamybos darbuotojus, dirbantiems sėkmingai kaip kuriose kolūkiuose. Pavyzdžiui, III brigados kolūkiuose, jau nuo pat pirmųjų metų dienų aktyviai įsijungę į kolūkinę gamybą, jie kolūkyje nedirba, nors jau laukų derlingumo padidimui seniai naudojasi net dviem pašarais, stropiai prižiūri gyvulius. Tačiau to negalima pasakyti apie „Palangos“ kolūkio

Lietuvos žemdirbiystės mokslinio tyrimo, instituto eksperimentinio ūkio karvių melžėja Michalina Jakubonienė — geriausia melžėja ne tik Kėdainių rajone, bet ir respublikoje. Antrąsias septynmečio metus ji pasiekė šaunų darbo rodiklį: prižiūrėdama 20 karvių, ji iš kiekvienos jų primelžė po 6312 kg pieno.

Prasidėjo troleji septynmečio metai, o M. Jakubonienė jau gali pasigirti kai kuriais darbo rodikliais. Iš kiekvienos prižiūrimos karvės ji per parą primelžia daugiau kaip po 15 kilogramų pieno.

Muotrukoje: M. Jakubonienė.

A. Šarkio (ELTOS) nuotr.

Šie jauni ukmergiečiai neprisimena žiaurių hitlerinės okupacijos metų, tačiau jūtėvali gali daug papasakoti, kaip hitleriniai budeliai ir jų padėliai — buržuaziniai nacionalistai degino Tarybų Lietuvos miestus ir kaimus, plėšė ir žudė taikius gyventojus. Atidžiai klausosi grupė mokslininkų kelių statybos-eksplatacijos rajono Nr. 24 mechaniko Viktoro Usovo pasakojimo apie žmogžudžio Mečio Paškevičiaus nusikaltimus. V. Usovas savo akimis yra matęs, kaip Paškevičius su savo sėbrais šaudė taikius tarybinius žmones. M. Baranausko (ELTA) nuotr.

TAI—NE PAŠALINIS REIKALAS

Pas mus jau įprastu negabus. Kitą kartą su reiškinio tapo, kada dar galvoja tokį samojį pabininkas ar kolūketis, va mokose, kad tik stebėtis kare po darbo dienos su tenka. Pagaliau prie jų griebės knygas, skuba Vytautas Pilypas. Pastarasis iš kasiaus vardo vidurinę „Byčių“ kolūkio, kur laimokyklą. Kiekvienas turi kinai dirba kinomechaniką. Sėdintis tikslą — mokyti! Tačiau ar visi tai gerai supranta?

Prisimenu, dar po pirmojo trimestro rajono sovietėje. Irgi „rimtas“ laikraštys buvo kritikuoti Kupiškio darbo jaunimo vidurinės mokyklos blogai besimoką V klasės moksleiviai Pranas Šinkanas ir Bronius Šiškevičius. Jie tuomet tvirtai nusprendė:

— Mokysimės gerai! Užteks mus po laikraščius taisyti!

Teisingai tada kalbėjo abu draugai. Tik tos ugnelės neužteko iki galo. Padirbėjo mėnesiuką ir į krūmus... jėgų nebeliko. Ir štai tokio mokymosi rezultatai. Abu „didvyriai“ — Bronius Šiškevičius ir Pranas Šinkanas vėl tapo užtikrintais nugalėtojais dvejetukų rinkime. Bet to dar maža. Dar ir dabar P. Šinkanas klaseje save stato aukščiau visų, o ir mokytojų pastabos jo „nelečia“.

Idomu, kas tai per paukščiai? Kur jie dirba, kur gyvena?

Štai Bronius Šiškevičius dirba rajono tarpkolūkinėje statybos organizacijoje „Pergalė“. Vaikinau vos 16 metų, o jau vaizduoja vyrą. Ir tėvai jokio dėmesio į tai neatkreipia. O kur gi žiūri šio jaunuolio darbotvies vadovybė? Ar žino „Pergalės“ vadovai, kad jų organizacijos darbininkų — moksleivių lankomumas siekia... tik 1 procentą? O Pranas Šinkanas, gal taip pat negali mokyti? Niekopanašaus. Mokslo metų pradžioje jis dirbo sezoniniu darbininku plytinėje „Žalbas“. O dabar, atrodo, šis 13 metų vaikinukas vėją laukuose gauda. Ir nepasakys, kad jis būtų

MIESTO DIRBANČIŲJŲ PAGEIDAVIMAS

Labai nudžlugo miesto darbininkai, tarnautojai, kai eksploatacijai buvo atiduota nauja, moderni pirtis. Tačiau šlandieną vėl išliko sunkumų. Mūsų pirtis veikia per savaitę dvi dienas: penktadieniais ir šeštadieniais. Kadangi penktadieniais daugiausia pirtį lanko mokyklos-Internato auklėtiniai, šeštadieniais susirenka tiek daug darbininkų, tarnautojų, kad susidaro didžiulės eilės. Būtų labai gerai, jei miesto pirtis veiktų ir sekmadieniais, pavyzdžiui, nuo 7 val. ryto iki 13 val. Tai patenktų miesto gyventojų pageidavimus, nebūtų eilių.

A. BARDAUSKAS

Iš vienos dienos pašto

Nėbe pirmus metus «VĖŽIONIŲ» kolūkyje šoferiais dirba Julius Nany ir Povilas Inčiūra. Tai tikrai stropūs ir energingi vaikinai. Jų mašinos visuomet tvarkingos ir paruoštos važinėjimui.

K. MORKUS

Pamėgo «JUODPĖNŲ» kolūkio nariai kinofilms, noriai renkasi į kinoseansus. Tačiau paskutiniu laiku kinofilmai demonstruojami labai nereguliariai, o dažnai ir visai nepasirodo net mechanikas.

Arba paskelbiamas vienas filmas, o demonstruojamas kitoks. Nėra, draugai iš kultūros skyriaus, apgaudinėti kolūkiečiai.

A. JONUŠYTĖ

Šiandieną spauda pasiekia kiekvieną kaimelį, kiekvieną rajono kolūkį.

Tik mūsų kolūkyje išimtis. — skundžiasi «PALANGOS» kolūkio nariai. Jų skundas teisingas. Čia spauda pristatoma pavėluotai, neretai ir visai dingsta. Ypatinai bloga padėtis su spaudos pristatymu II brigadoje, kur laiškininku dirba J. Šileika.

D. VĖJELIS

Neseniai įvykusioje Palėvenės apylinkės DŽOT sesijoje «LĖVENS» kolūkio pirmininkas V. Binkeričius prižadėjo pasirūpinti, kad spauda iš Kupiškio ryšių kontoros į Palėvenę būtų pristatinėjama reguliariai, be pavėlavimų. Tačiau kolūkių laiškininkai beveik kasdien prasiėdė belaukdami spaudos Palėvenės ryšių skyriaus, o jos kaip nesulaukdam, taip ir nesulaukia.

P. VOZGUTIS

Kutūringai praleidžia laisvalaikius «PALANGOS» kolūkio jaunimas. Skaityklos vedėjas Leonoras Giedrys padeda, repetuojami šokiai ir žaidimai. Bet pasitaiko ir triukšmadių. Tai Tatkonių kaimo jaunuolis Algis Gikys. Jis, prisigėręs degtinės, trukdo jaunimui linksintis. Laikas būtų Algiiui suprasti, kad toks elgesys jam garbės nedaro.

V. MIŠKELIŪNAITĖ

KORESPONDENTO

DARBO PLANAS

Prasidėjo lemiama diena už gausų trečiųjų septynmečio metų derlių, už tai, kad būtų žymiai padidinti grūdinių kultūrų pasėlių plotai. Apie ką, draugai korespondentai, rašyti balandžio mėnesį?

Visų pirma, garbingiausia kiekvieno korespondento pareiga yra ta, kad jis — ne tik stebėtojas, bet taip pat aktyvus gamybos organizatorius, priešakinio pirmūnų patyrimo idėgimui į gamybą iniciatorius. Kiekvienas korespondentas privalo kovoti, kad žemės ūkio produktų gamybos pirmūnų pasiektų darbo rezultatai šiais metais būtų įgyvendinti visuose kolūkiuose, laukininkystės brigadose, gyvulininkystės fermose.

Draugai korespondentai, per šį, balandžio mėnesį, rašykite daugiau apie tai, kas daroma jūsų kolūkiuose, kad jau šiais metais žymiai padidėtų grūdų gamyba, pašarų balansą papildytų gausūs cukrinių runkelių, kukurūzų derliai. Kas daroma jūsų kolūkiuose, kad anksti būtų pasodinti cukriniai runkeliai. Ar iš rudens parinkti ir partręsti cukriniams runkeliams ir kukurūzams skirti plotai? Jeigu ne, tai kas daroma dabar, kad į šiuos plotus anksčiau būtų išvežtas ir apatras mėšlas?

Visuomet prisiminkime, kad didelę reikšmę laukų derlingumui padidinti turi ankstyvas žiemkenčių plotų, daugiamečių žolių patrešimas mineralinėmis trąšomis. Taip pat į žiemkenčius anksti reikia pasėti ir daugiamečių žolės. Žymia dalimi gausų derlių lemia ankstyvoji sėja. Rašykite, ar neuždelsiami pirmieji laukų darbai jūsų kolūkyje, kaip nuakėjamos, nuvalkiuojamos dirvos, kad jos neperdžiūtų. Kaip panaudojama technika sodinant cukrinius runkelius, sėjant grūdines kultūras?

Darykime viską, kad Gegužės Pirmosios garbei jūsų kolūkiuose būtų pasodinti cukriniai runkeliai, skirti tiek cukraus gamybai, tiek pašarui.

Visuomet ir visur būkime socialistinio lenktyniavimo iniciatoriais. TSKP XXII suvažiavimo garbei socialistinis lenktyniavimas turi įgauti vis platesnį ir platesnį pobūdį, didinant žemės ūkio produktų gamybą.

Drausiau kritikuokite tuos kolūkių, brigadų vadovus, kurie neišnaudoja esamų vietinių rezervų žemės ūkio produktų gamybai didinti, neorganizuoja, kad kolūkiuose būtų pasiekti tokie gamybos rezultatai, kokius pasiekia pirmūnai.

„Stalino keliu“ redakcija

Kovokime prieš visuomeninių žemių iššvaistymą kolūkiuose

Visuomeninės kolūkio žemės yra materialinė visuomeninio ūkio bazė, pagrindinis kolūkinės santvarkos jėgos ir stiprumo šaltinis.

Tačiau, nežiūrint į elę Lietuvos TSR Ministrų Tarybos ir Komunistų Partijos Centro Komiteto nutarimų, nukreiptų į kolūkių žemių apsaugojimą nuo išgrobstymų, rajono kolūkiuose paželdinamas kolūkinės žemės naudojimas, visuomeninės kolūkio žemės iššvaistomos, išgrobstomos atskirų nesąžiningų kolūkiečių. Mičiurino vardo, „Pakupio“, „Tarybinio pirmūno“, „Švyturio“ kolūkiuose, nesant pasodybinių sklypų apmatavimo kontrolės, dauguma kolūkiečių buvo užgrobę visuomeninės žemės. „Alizavos“ kolūkio valdyba praejusiais metais nutarė E. Šulčienę už žemės grobstymą

nubausti pinigine bauda. Deja, to mažai... Daug žemės iššvaistymo faktų kolūkių valdybos padaro, paželdinamos Lietuvos TSR Ministrų Tarybos ir Komunistų Partijos Centro Komiteto 1960 m. sausio 12 d. nutarimą Nr. 16, už bekonų ir veršelių auginimą kolūkiečiams išskirdamos žemės sklypus. Praėjusiais metais „Antašavos“ kolūkyje už bekonų auginimą buvo duodama po 0,4–0,5 ha žemės, „Juodpėnų“ — po 0,15 ha, „Lukonių“ — po 0,4 ha, „Sakalo“ — po 0,15 ha ir t. t.

Prieš visuomeninių žemių iššvaistymą turi griežtai kovoti kolūkių valdybos, revizijos komisijos, apylinkių tarybos. Asmenis, užgrobusius visuomeninės kolūkių žemės, reikia traukti griežton atsakomybėn.

A. GLIAUDENIS
Rajono prokuroro padėjėjas

Kinomechanikas, dykaduonis ir naminė...

buvo atgabenta didžiulė bonka naminė degtinė. Linksmybės tęsėsi iki tol, kol reikėjo demonstruoti kinofilmą. Štai tada ir prasidėjo vargai...

Jonavičiūs ir Kurulis šoko prie motoro. Deja, motoras nei iš vienos.

— Kada gi parodysite mums kinofilmą, — klausė žiūrovai, matydami, kad nei mechanikui, nei jo draugams nepavykta atgauti kvapo.

— Parodysim mes kiną, — šaukė kinomechanikas Pučko.

Ir ką gi, jo draugai ištiesė šmė rodyti „kiną“. Skėryčiodami rankomis, šaukdami ir keikdamiesi, lygkokie pakvaišėliai, jie lakstė po salę ir vis užkabino žmones...

Tačiau tikro kinofilmo kolūkiečiai tą dieną taip ir nerogėjo.

Bet tuo dar šio straipnio užbaigti negalima. Tokie įvykiai — tai gana dažnas reiškinys Šiaurinių pradinėje mokykloje.

Be to, rodant kinofilmą, čia nesilaikoma elementariausių priešgaisrinės apsaugos taisyklių. Kino aparatinėje rako ne tik pats kinomechanikas, bet ir pašaliniai asmenys. Čia dažniausiai sklinda nešvankios kalbos, o dūmai veržiasi kamuoliais.

Kitą dieną, kai kinomechanikas kilojo Žegunių kaimo stiklo, jo stiklo draugas Jona-

vičius „taies“ kinoaparatu... Tačiau, vis dėlto, iš kur gi plaukia ta naminė degtinė? Žegunių kaimo ypač pagarsėjo naminė degtinės pardavinėjimu

Albina Vogulaitė, Vanda Močiūnaitė ir kt. Pas jas degtinė gausi, kada tik širdis geidžia — ir dieną, ir naktį, nelyginant karčiamose... Keista, kad iki šiolei „Neries“ kolūkio vadovai nesiima priemonių išardyti žiuos biaurius lizdus.

Taip pat negalima abejingai praeiti pro jaunus vaikus Alfonso Kurulį ir Rimantą Jonavičių. Tai jaunuoliai, kurie savo jauną energiją eikvoja ne prie visuomenei naudingo darbo, bet prie atlikimo krūminės. Tai tikri mūsų visuomenės parazitai, kurie gyvena kitų sąskaita.

Ypač skaudu, kai žinai, kad R. Jonavičius gyvena senų tėvų išlaikomas. Užuo uždirbęs jiems duoną, pats iš jų — ligotų ir senų — reikalauja rublio, kad jį vėliau pragertų.

— Iš dyko buvimo jis geria ir chuliganavoja, — sako apie jį pasipiktinę kolūkiečiai.

Ir, žinoma, tai tiesa. Dykaduonystė prie gero nepriveda.

Noriai pasiūlyti: apsvastykite, kolūkiečiai, bendrame savo susirinkime minėtų jaunuolių elgesį. O kas liečia kinomechaniką J. Pučko, sakyčiau, apsvastyti — net per mažai.

Mokyt. K. DŽIUGAITĖ

IŠ NEPAKELBTŲ LAIŠKŲ REDAKCIJAI

Neseniai redakcija gavo mūsų laikraščio skaitytojo V. Saulenio laišką, kuriame jis rašė, kad rytais iš Kupiškio autobusų stoties išvykstantieji autobusai būna nenuvalyti, purvinai langais, kas keliaivams, ži-

noma, nesudaro jokio malonumo. Pasiuntus laišką Kupiškio kelių eksploatacijos ruožo viršininkui B. Izdantui, gautas atsakymas, kad laišką išskirti faktai pasitvirtino. Šis trūkumas pakas keliaivams, ži-

kad besikuriantis Kupiškio KER neturi sąlygų mašinų eksploatacijai, o taip pat ir autobusų plovyklos. Autobusų valruotojams duotas nurodytas prieš išvykstant į reisą plauti autobusą ir langus.

LINKĖJIMAI

Mes, krakmolo fabriko durbininkai, linkime A. Bardauskui daugiau nesilankyti pas Kupiškio miesto Gedimino gatvės gyventoją pilietę Z. su valdiškais pinigais... Juk netaip jau lengva padengti 500 rb.

Darbininkų vardu
P. LUKŠYS

APIE MERKYTĖ

Kuosėnų pieno separatoravimo punkto vedėja dirba Elena Merkytė. Bet ji — nesąžininga, neteisingai nustato pieno riebumą, netvarkinga. Štai apie ją kolūkiečiai sudėjo dainelę:

Elena Merkytė

Vakare ir dieną,

Vakare ir rytą

Batstai mėgsta pieną...

Kad jo daug turėtų,

Sukas kaip begail...

Plaukta baltas pienas

Lekia vis į šalį...

Bet už vis labiausiai

Mėgsta „škamby“ žodį.

Ji prie kito gero

Batstai, batstai rodi...

Dainą užrašė

U. GRAIČIŪNAITĖ

GIRTUOKLIŲ VARGAI

P a e m e Jonas Bukauskas iš «Vėžionių» kolūkio atlyginimą, Kupiškio mieste nusipirko baltinulius ir nusprendė užsukti į restoraną «atsšvesti». Čia, žinoma, rado draugų. Tai — Algis ir Jurgis Gikiai, Vytautas Grigaliūnas (visi iš «Palangos» kolūkio). Kai susėdo, tai kad rėžė, tai rėžė. Atsibudo draugai kitą dieną patvoryje...

— Žinai, Jonai, — pradėjo draugai iš «Palangos» kolūkio. — Tau dar liko pinigėlio, atspagiriokim...

Tačiau Jono Bukausko kišenės kažkokiu būdu buvo ištuštėję...

— Žinai, užstatyk baltinulius, — siūlė draugai.

Deja, parduotuvėse jų nepriėmė. Daug dar suko galvas, kur gauti pinigėlio, bet viskas veltui.

Ir taip J. Bukauskas, pamėgęs atlyginimą (45 rb), grįžo namo be kapeikos. Ech, tie girtuoklių vargai vargeliai...

VI. STIRKA

A N T A N I N A

Kiek tik ji įstengia —

Gėrimus vis rengia...

Ir vis gauda vėją

Po laukus ši tėja...

Šis ketureilis

skiriamas «Tje-

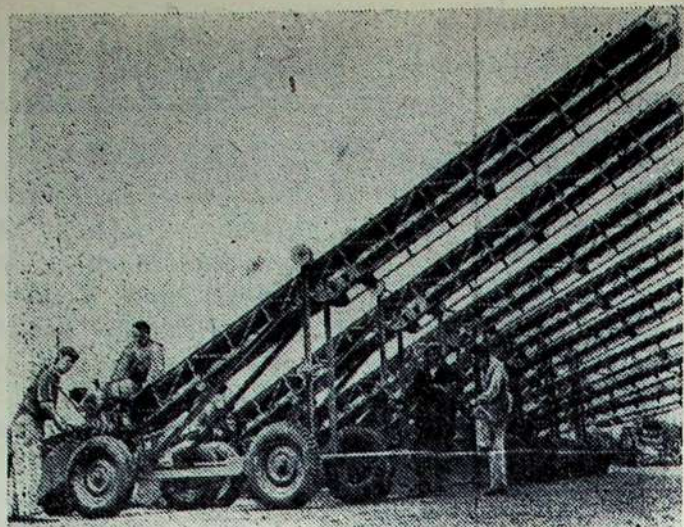
so» kolūkio kol-

ūkiečiai Antaninai

Žalioje kėdėje, gyvenantys Laisvės km.

G. ŠATEIKAITĖ

Čekoslovakijos Socialistinėje Respublikoje 1960 metais įsivertinta naujų žemės ūkio transporterių gamyba. Juos suka dvitaktis dizelinis arba elektros motorai. Klekvienas transporteris per minutę perkrauna iki 200 kg augalų. Nuotraukos: naujieji, pagaminti Čekoslovakijoje, transporteriai.

F. Nesvados (ČTA) nuotr.

A. DAUKANTAS

Rajono prokuroras, I klasės teisininkas

GRIEŽTAI LAIKYTI DARBO ĮSTATYMŲ

(Tęsinys. Pradžią Nr. 27(1510)).

Sutinkamai su tipinėmis vidaus darbo tvarkos taisyklėmis, patvirtintomis TSRS MT valstybinio darbo ir ūkio kodekso komiteto 1957 m. sausio 12 d. ir darbo knygelių įvedimo įmonėse, įstatuose bei organizacijose instrukcija, patvirtinta TSRS MT valstybinio darbo ir ūkio kodekso komiteto 1958 m. liepos 9 d. nutarimu Nr. 620, darbininkų ir tarnautojų priėmimas į darbą turi būti apiforminamas administracijos įsakymu arba potvarkiu; ir tuo būdu tarp administracijos iš vienos pusės ir darbuotojo iš kitos atsiranda teisiniai darbo santykiai.

Deja, elioje įstatų šis esminis tarybinės darbo teisės reikalavimas yra gerbiamai pažeidžiamas. Dažnai įsakymai apie darbuotojo priėmimą į darbą išleidžiami pavėluotai. O kai kyla ginčas, įsakymų knygosse atsiranda: „elioti dirbančiu“ arba „dirbantį tokiose pareigose“ ir t. t. Tokiu būdu kai kurie vadovai nei patys nežino, kiek pas juos dirba darbininkų.

Statybos-remonto kontoros viršininko V. Sarapino 1960 m. sausio mėn. 16 d. įsakymu buvo patvirtintas R. Rasiulis, nors jis jau mūrininko pareigose dirbo nuo sausio 8 d. Tas pats atsitiko su eargu V. Sejanu, kuris faktiškai dirbo nuo sausio 14 d., bet apiformintais buvo tik sausio 20 d. Tokių pavyzdžių galima prisikaityti gana daug. Net 65 procentai visų įsakymų dėl priėmimo į darbą 1960 metais buvo išleisti pavėluotai, praėjus kelioms mėnesiams. Faktiškai dar ir dabar statybos-remonto kontoroje yra darbininkų, kurių priėmimas į darbą dar nėra apiformintas.

ŠIMONIŲ vidurinės mokyklos pirminė komjaunimo organizacija vietos kultūros namuose organizavo atvirą komjaunimo susirinkimą tema „Mokinio elgesys mokykloje ir už jos ribų“. Pranešimą padarė abiturientė A. Žvirblytė. Po pranešimo pasisakė eilė mokinių, komjaunuolių. Susirinkime dalyvavo LLKS Kupiškio rajono komiteto sekretorius Alodona Bakanaitė.

V. ŠARONAS

Jau pirmosiomis pavasario dienomis sujudo ŽADEIKIŲ pradinės mokyklos jaunieji mūrininkai, vadovaujami mokytojos O. Bimbirytės.

STALINO HELIU

4 psl. 1961 m. balandžio 5 d.

formintas įsakymu. Jis gali tikėtis, kad bus apiforminti tik susirgus, kai kils ginčas dėl pašalpos išmokėjimo, kaip, pavyzdžiui, buvo su R. Ridiuku.

Tarybinė darbo teisė nustato darbo santykių taisyklę, pagal kurią darbuotojas privalo dirbti tik tą darbą, dėl kurio jis su įmone ar įstaigos administracija susitarė. Pagrindiniai darbo sutarties elementai yra darbo vietos ir darbo pobūdžio nustatymas. Kadangi statybos-remonto kontoroje darbininkai priimami neorganizuotai, todėl gerbiamai pažeidžiami minėti darbo sutarties elementai. Dažnai būna, kad lengvesnis ar gerai apmokamas darbas atitenka brigadininkų, darbų vykdytojų palistams, o kartais net perėjūnams, kurie tedičia toli, kol geras darbo sąlygos, o paskui ir vėl siena kitur...

Siekiant apsaugoti darbininkų teises ir užtikrinti liaudies ūkio aprūpinimą priitrusiais ir pastoriais kadrtais, tarybinės darbo teisės normos ir sudaro palankias sąlygas pastoriais darbo santykiams sukurti.

Priimdama darbininkų į darbą, administracija privalo ji supažindinti su vidaus darbo tvarkos, technikos saugumo, gamybinės sanitarijos ir priešgaisrinės apsaugos taisyklėmis. Vidaus darbo taisyklės turi būti išskabintos įtaigoje ar įmonėje matomoje vietoje. Su technikos saugumo taisyklėmis darbininkai turi būti supažindinti, reikalaujant jų parašų. Statybos-remonto kontoroje išskabintų vidaus darbo tvarkos taisyklių nėra, su technikos saugumo taisyklėmis supažindinti ne visi darbininkai, tame tarpe nesupažindinti nepilnamečiai. (B. d.).

Čia paruoštos mokyklos darželiui gėlių sėklos, o jaunųjų mičiurininkų sode auga apie 200 obelaitių. Nemažai mokykloje auginama ir prižiūrima traušų. Už pristatytus valstybei traušus mokiniai perkasi savo mokyklai sportinį inventorių.

V. VADLUGA

ALIZAVOS vidurinės mokyklos mokytojos J. Januškienės iniciatyva moksleivių tarpe buvo organizuota literatūrinė viktorina. Geriausiai joje pasirodė septintosios klasės moksleiviai Kazys Valinskas, Albertas Medelinskas ir Genė Didžiulytė, kuriems buvo įteiktos dovanos.

K. RIMANTAITIS

IR PRIEJO LIEPTO GALĄ...

Ant Mauriniskio kaimo nusileido naktis. Purvinu 1959 m. rudens keliu traukė trys jauni vyrai: Jonas Vogulys, tokio pat amžiaus jo draugas — Antanas Gabriūnas iš Žadeikių kaimo ir Alfonsas Kežionis iš Medinių kaimo (Anykščių rajonas).

— Man pavogti — vleni juokai, — kalbėjo Gabriūnas. — O jeigu kas, nėra ko bijoti ir kalėjimo. Jau sėdėjau kartą...

Pagalau horizonte pasirodė Šepetos durpių-kraikogamyklos korpusai. Vaikiniai įsilinko į kiemą.

— Jei jau vogti, tai vogti!.. Išplėšiam krautuve?..

Pasirūlymas buvo nelauktas, bet gana patrauklus. Ir iškart visi susitarė.

— Na, ir užrakinta, vleni juokai tokie užrakinti, — juokėsi patenkinti vagiliai.

Bežiūrinti maišai prisipildė įvairių įvairiausomis prekėmis. Paslėpę jas vieno pilielės daržinėje, vaikiniai ėmė tuštinti vyno bonkas ir konservus. Tik gerokai vėliau Gabriūnas ir Kežionis pasidalino vogtas prekes ir paslėpė savo namuose. Sekmadieniais, apsimetę spekuliantais, jie jas išparduodavo turguje ir po to kelias dienas iš eilės gerdavo. Tačiau ilgam už 15.000 (senais pinigais) rublių pavogtų prekių neužteko. Grobystojai buvo gana išlaidūs.

Ir vėl vieną naktį trejulė pasirodė kelyje. Be Gabriūno ir Kežionio šį kartą su jais slinko Bronius Užtupas.

Kolono paslaptis

Nuostabus architektūros ansamblis yra Leningrado Rāmų aikštė. Aikštės centre stovi visiems gerai žinoma išfotonuotrukų Aleksandro kolona. Ji buvo pastatyta 1834 metais pagal Isakijaus soboro statytojo Monferano projektą pergalės prieš Napoleoną garbei.

Dvejetą metų Suomijilankos pakranteje skelė darbininkai specialų granitolitą. Iš šio lito lauztuvais ir klijais buvo iššystas aukščiausias pasaulyje — 47,5 metro — granitomonumentas, viršijęs Vandomo koloną Paryžiuje ir Trajano koloną Romoje. Šio didžiulio statinio pamatus buvo įkalta daugiau kaip takstantis sijų. 1400 kareivių užrėdė koloną ant pjedestalo, o paskui ją pastatė.

Beveik 130 metų stovi šioje 600 tonų sverianti kolona, testlaikanti tik savo svorį. Laikas putkiai patvirtino Monferano apskaičiavimus. Nei artilerijos sviedinių, nei aviacijos bombų sprogimai negalėjo padidinti mololito. O tuo tarpu pasakojama, kad viena žymi Peterburgo dama draudusi vežikui ją vežti Rāmų aikštę, bijodama, kad kolona nuo stipraus vėjo nenugriautų.

Iš Apasčios kaimo (Pandėlio rajonas).

— Aš jums sakiau, kad krautuves plėšti pelningiausia, — džiaugėsi vėl Gabriūnas, gana lengvai patekęs į parduotuvę.

Deja, šioje krautuveje vagiliai nieko gero nerado. Žodžiu, jiems nebuvo šis „žygis“ pelningas.

Po keletos mėnesių Alfonsas Kežionis, jau dirbantis tarpkolūkinėje organizacijoje „Pergalė“, su savo nepakeičiamu draugu Antanu Gabriūnu ir Šepetos durpių-kraikogamyklos šoferiu Broniu Užtupu vėl susitiko.

— Reikėtų papildyti kišenes, — kalbėjo Gabriūnas.

— O ir skrandis deglinėlis prašosi, — pritarė Kežionis.

Tai patraukiam kur nors, — nusprendė Bronius Užtupas.

Kito klausimas: kur patraukti? Iš padėties greit išgelbėjo Gabriūnas:

— Mano gimnaziui Greiviškiui reikalingi langai... Nors jis gyvena Pandėlio rajone, bet turint savo būryje šoferį, manau, didelio vargo nebūs... — Ir jis reikšmingai mirktelėjo.

— O kiek jis duos už keturis langus? — susidomėjo Užtupas.

— 800 rublių garantuotai... Suma, žinoma, nelabai didžiulio viliojo. Bet kadangi žūt būt reikėjo pasilinksinti, nusprendė kol kas pasitenkinti šia vagyste.

Ir taip vieną rytą tarpkolūkinė organizacija „Pergalė“ neteko nuo naujai statomos savo kontoros pastato ketverto langų.

Gautą pinigų sumą prašvėlė nepastebėtai.

Reikėtų dažniau pasinaudoti mano automašina, — kalbėjo Šepetos durpių-kraikogamyklos šoferis Bronius Užtupas. — Žinai, mano vadovai naktį miega, o dieną neturi laiko pasidomėti manimi ir mano mašina... Nors visą naktį gali traukti po rajoną...

— Vadinas, geriau ir nereikia, — nudžiugo draugas.

Vieną naktį automašina sustojo „Gegužės Pirmosios“ kolūkyje. Iš jos iššoko visi trys, mums jau žinomi vagys.

— Šiferis čia, — nurodinėjo vienas kitam.

Apsidairė. Aplinkui nei gyvos dvasios. O čia didžiulė krūva šiferio. Bežiūrinti 200 štukų šiferio plokščių atsėdūrė automašinos kėbulė.

— Saldžių sapnų, draugai „Gegužės Pirmosios“ kolūkio vadovai! — kvatojosi nuvažiuodami vagys. — Juk gi

ne jūsų, o kolūkio turtas, kam gi jums ji saugoti!

Dubliškų kaime automašina sustojo prie kolūkiečio K. Butkevičiaus sodybos.

— Ei tu, — šaukė vagys, dauždami duris. — Atvilkom šiferį, krapštyk pinigų!

K. Butkevičius sumokėjo jiems 3400 rb. (senais). Tačiau, nors jis jautė, kad atvežtas šiferis įgytas nesąžiningu būdu, bet tylėjo. Kągi, matyt, pritarė vagims...

Ir, vis dėlto, šie vagišiai nusprendė grįžti prie krautuvių plėšimo.

— Pelningiau, — kalbėjo A. Kežionis.

Ir štai 1961 m. sausio mėn. 20 d. buvo išplėšta Stiriškų kaime esanti parduotuvė.

A. Kežionis ir A. Gabriūnas, patys būdami jau gana patyrę vagys, į nusikaltimą veiklą traukė vis naujus ir naujus jaunus lengvabūdžius vaikinus. Taip jie prie vagysčių pritraukė Joną Vogulį, po jo Bronių Užtupą ir pagaliau Povilą Navicką ir Bronių Treznicką.

Vieną naktį gerokai ištuštinę bonkų, Kežionis, ir Treznickas patraukė „laimės ieškoti“ į Pandėlio rajoną. Kažkokiu būdu sužinoję, kad pil. Indreikienė turi susitaupiusi pinigų, įsiveržė į kambarį ir pareikalavo:

— Kur pinigai? Kad tuoj pat juos surastumei ir atiduotumi!

Išsigando moteris. Trys vyrai. Ir visi — stiprūs, jauni. Ką darys, atidavė savo santaupas. Gavę 1500 (naujų) rb., plėšikai tuo dar nepasitenkino. Apvertė visą kambarį, surinko geresnius rūbus ir tik tada išsinešdino...

Deja, po šio apipėšimo daugiau jiems taip ir nepavyko išsisukti nuo teisingumo rankos.

Kad taip ilgai, nieko nedraudžiami ir nesulaikomi, šie vagys slautėjo, daug kuo kalti minėtų nusikaltėlių tėvai, kurie, be abejo, matydavo, kad jų sūneliai per daug išlaidūs ir vis pilnomis kišenėmis. Žinoma, tokį jų elgesį negalėjo nepastebėti ir draugai, giminės. Bet visi tylėjo, leido jiems smukti vis giliau ir giliau. O kur gi buvo kolūkių, įmonių, organizacijų vadovai, kad net nesugebėjo apsaugoti liaudies patikėtą jiems turtą?

Draugai, su tokiais reikšminiais reikia kovoti visiems kartu. Tik tada mes būsim saugūs nuo tokių dar užsilikusių atgyvenų.

J. JARAŠIŪNAS

Milicijos jaunesnysis leitenantas

Redaktorius S. ZAUKA

Parduodamas gyvenamasis namas ir kielis, kurie randasi Biliūnų kaime, „Sakalo“ kolūkyje. Kreiptis pas Petrą Gūrą, gyv. Kupiškėje, Vytauto g-vė Nr. 10.

Parduodamas gyvenamasis namas ir kielis pastatytas, esantį Biliūnų kaime, Miliūnų vardo kolūkyje. Kreiptis pas Marę Remeikienę, gyv. ten pat.

Rajono gimdymo skyriaus darbuotojų kolektyvas reiškia gilią užuojautą Krapavickienei Paulai, jos mylimam vyrui mirus.